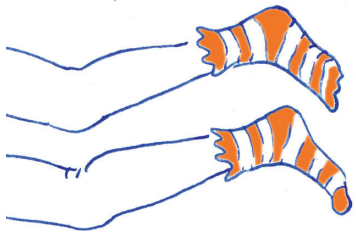
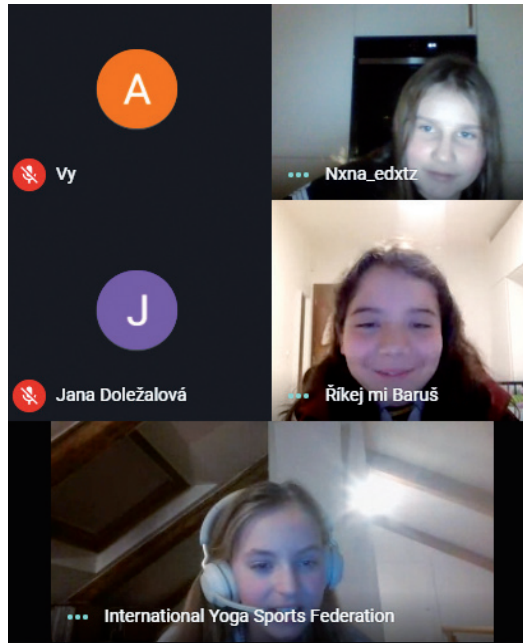

Anežčino turbo okénko

Škola mi začíná v 8.30. Dnes ráno jsem vůbec nemohla dospát, vstala jsem totiž už v 8:27, a k snídani jsem měla... držte si klobouky-včerejší rohlík. Opravdu jste dobře slyšeli, byl to včerejší rohlík... Abych ho mohla vůbec pozřít a poté strávit, namazala jsem si ho čerstvým burákovým máslem, o které jsem svedla velmi masivní bitvu se svým sadistickým bratrem. Šlo totiž o poslední půlžičku ráje v mazlavé podobě. A tato výhra musela být, kvůli naší někdy až příliš spravedlivé zploditelce, rozdělena napůl. I tak jsem si svých 37 sekund na snídani velmi užila. Poté následovalo mých neméně oblíbených 19 sekund na kvalitní vyčištění mého chrupu. Ale ani ty nemohly proběhnout v klidu a míru, protože nám došla rostlinnochemická pasta, která byla prosím pěkně zakoupena za mé celoživotní úspory. Do online školy už mi nezbývalo moc času, měla jsem 8 sekund na připojení. Když jsem běžela, co mi nohy stačily, teda v mém případě spíš nestačily, uklouzla jsem na záhadně zmizelém a větší-novém podílu burákového nebe... Všem nám došlo, že to udělala nejmenší pětiletá saň naší rodiny, ale nemohla jsem to dál řešit a otálet. Musela jsem si rychlostí 2 ponožky za sekundu vyměnit špinavé fusekle a za rekordních 6 sekund jsem se připojila na rozšířenou angličtinu.

AneN

Dobrodružná hra

Tento týden jsme měli možnost přihlásit se na „Dobrodružnou hru“, jde ale o online hru. Promyšlená, zábavná, naučná. Prostě nejlepší hra, kterou jsem kdy hrála.

Hra spočívá v tom, že z Hlavního nádraží v Praze jedeme do Řecka. Tam poznáváme kulturní památku amfiteátr v Epidauru. Navštívíme také moře, kde se můžeme vykoupat. A spoustu dalších památek. Ale také si můžeme zahrát různé hry. Jedna hra je o řecké abecedě, neboli o tom, že máme pomocí řecké abecedy přeložit slovo.

Po splnění úkolu nám Jana řekne jedno písmeno. Když za sebou máme všech osm úkolů, hra ještě nekončí. Z písmen, která nám Jana řekla, máme poskládat tajenku, na které se se skupinkou shodneme a pak jí řekneme Janě a Aničce (ta mimochodem vymýšlela celou tuto hru). Jako odměnu dostaneme něco, co jen tak někdo nemá.

Líbí se mi, že si zahrajeme hru, ale přitom se dozvíme i různé zajímavé informace.

Chtěla bych poděkovat Aničce za to, že celou tu hru vymyslela a Janě za to, že nás tou hrou provázela, ale i mé skupince, díky níž jsem se mohla dostat až do cíle.

KriFo

Výsledky

Nádraží King's Cross, nástupiště 9 a ¼, na kabině lokomotivy obrovský zámek a hodina na vyluštění pěti číselných kódů, kterými se zámek dá otevřít. Lektvar s římskými číslicemi, puzzle, spojovačka, houkající sova, řecká abeceda (ve které kdosi hledal písmenko HŮ), s tím vším si bystré mozky Dismantat nakonec poradily. Co rozhodlo o pořadí, byla spolupráce mezi členy skupinek. Když si při luštění moc nepomáháte, do Bradavic sice odjedete, ale s ostatními je v kupé větší legrace. V kupé, děti, to ve vlaku je kupé, ne místnost, ne Hermionin pokojíček a lobby taky ne. Kupé.

Všichni zúčastnění získali jízdenku, která jim na Letním soustředění poslouží jako poukázka na jednu točenou limonádu. A vítězná skupinka ve složení Anežka N., Kryštof a Vojta navíc krabičku Bertíkových fazolek od autorky hry.

A zde pořadí podle času:

Anežka N., Kryštof, Vojta: 26:03

Anežka R., Justýna, Kačka P.: 27:31

Kačka K., Meda: 28:39

Adéla, Honza, Matěj: 34:12

Mikuláš P., Tomáš, Viktor: 34:22

Bára, Nina, Vali: 35:20

Lukáš, Tonda: 48:01

Anežka Š., Viktorka: 48:37

Alex, Sam, Šimon: 51:07

Johanka, Julinka, Mira: 52:01

FraJa

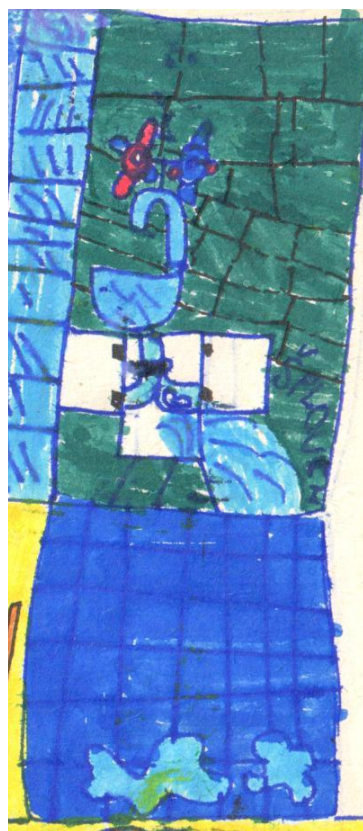
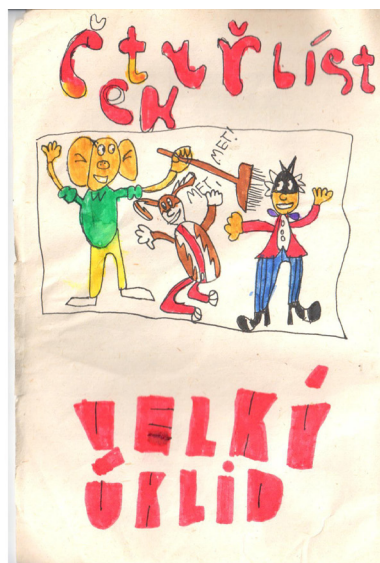
Natáčení Sexu Ludvíka Aškenazyho

Ludvík Aškenazy byl československý novinář a spisovatel, který se narodil v době první republiky. A Vlasta zpracoval jeho texty do scénáře na rozhlasové čtení. Ze začátku byly zkoušky složité a to z toho důvodu, že jak už jsem zmínil, Ludvík Aškenazy žil a psal v polovině dvacátého století. Víte, co třeba znamená zlatistý okraj? A kde byste ho hledali?

Ačkoliv byl (a pořád je) kovid, potkali jsme se v rozhlasu. Rozhlas se popravdě řečeno moc nezměnil. Ti, kteří na začátku kovidu (i během něj) v rozhlasu byli, si nejspíš pamatují na teploměr, který ti změří teplotu dřív, než si ho stačíš všimnout. Co se týče Dismančat, která tam byla, také vypadají pořád stejně. Jenom je postihla zavřená kadeřnictví.

Z tohoto natáčení mám pro vás jedno doporučení. Když jdete do rozhlasu, vždy čkejte na osobu, která vás má vyzvednout, nebo alespoň řekněte na recepci, ať to dané osobě vyřídí. Já jsem na natáčení proklouzl z recepcie s panem Brouskem (který s námi točil) a Hanka tam na mě dvacet minut čekala.

AleM

Pozn. red.: celý příběh na vyžádání u autora

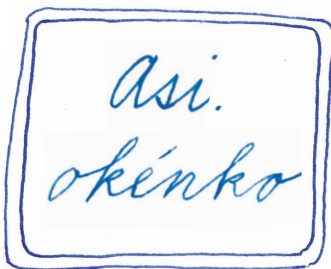

DamTe

Asiensi na výleš část 4.

Usedli jsme k masivnímu dubovému stolu v zaplněné restauraci zalité příjemně teplým žlutým světlem. Z venku se ozýval cinkot kravských zvonců střídavě přerušovaný dětským štěbetáním a mlaskáním spokojených zákazníků. Nic nenasvědčovalo tomu, že by se v nejluxusnějším šumavském lokále měla odehrát nějaká ostuda. Ale jak by řekl Jakub Sejkora: Docela jo. Stejně jako slepý houslista Mareš na mezinárodní přehlídce hudebníků jsme se rozhodli na cenu nehledět a hlavně si to pořádně užít. Už po předkrmu, který se skládal z býčích žláz v ceně menšího afrického ostrova a tataráku z již vyhynulého druhu litevského skotu, jsme věděli, že účet nezaplatíme, ani když prodáme Josefova zkamenělá játra, Matějova autorská práva na hlasy Bakuganů nebo tam necháme Vlastu rok předčítat návštěvníkům z talmudu. Tak moc jsme po předkrmových delikatesách toužili. V tu chvíli ovšem poprvé přichází na scénu michelinský kritik Jiří. Býčí žlázy označil za lepší hovězí korbáček a tatarák za potravu neslučitelnou s prémiovým pivem Sušice 13 borůvka, které si pro jistotu vždy objednával po dvou. Zápas ale pokračoval. I při výběru hlavních chodů jsme se drželi zajeté finanční strategie. Jiří s Matějem se chovali jako Manchester City během přestupového období a objednali si steaky v ceně menšího 3+1 v Rakovníku. Ty sice tentokrát se sladkým dojezdem Jiřího borůvky ladily krásně, přesto jim ale Přemek Forejt naší výpravu namísto "lahodný" nebo "delikátní" přiřkl přívlastek "mrňavý". V tom se shodl i s vedle sedícím Matějem. Ten už mezitím taktizoval a pod stolem tajně ujídal

polomáčené sušenky, které si po příjezdu omylem zapomněl vyndat z ruky. Burgery a králičí špece Jiřího kritickému oku nakonec o vlas unikly, jelikož se jejich objem shodoval s českou

restaurační normou kilogram na porci a bez oblohy na dýško zapomeň. Dezert, který jsme si rozhodně chytře nedali zdarma, naštěstí Štěpánovi zachránil krk a budoucnost v gastro podnikání. Nutno podotknout, že s velkou zásluhou sušického speciálu. Čokoládový fondán popsal Jiří slovy: "To je tak dobrý, dal bych ještě jeden, já jsem na mraky." Hodnocení doprovodil odříhnutím a dotazem, zda se nemůžeme na cestě z resortu stavít na benzínce, kde by se dal pořídit levný kabanos na doražení. Každý by na našem místě po takovém rozhazování peněz nejspíše rychle zaplatil, v duchu se pobodal a začal peníze znovu střídat. My ale nejsme každý, a tak jsme všichni čtyři odjížděli ještě s dárkovou sadou marmelád, která měla našim přítelkyním a rodinám vysvětlit, proč jim přišla v srpnu exekuce. Co se dělo po štěpánských hodech, se dozvíte v příštím čísle.

pro Dispress, **Josef Kaňka, Radiožurnál**

Poslouchali jsme pohádku I. M. Jirouse o nočních skřítcích a děti kreslily. Pohádka pro Martu k svátku (a pro Františku taky) je na CD Do velké krajiny Dudědu, které jsme natočili v roce 2018.

Druk

Filmový, letos online, festival představující současné skandinávské filmy SCANDI, ovládl dokument o Gretě Thunberg s nápaditým názvem – Greta. Tento dokument se pochopitelně věnuje klimatické krizi a ani ostatní filmy nejsou úplně pozitivní. Ovšem našel se jeden, který se částečně vymyká. Na mysli mám Druk. Film má povedený soundtrack i kameru. Jde o to, že se čtyři středoškolské unavení stárnoucí učitelé rozhodnou, že započnou výzkum týkající se alkoholu. Podle jistého filosofa se člověk rodí s nedostatkem 0,5 ‰ alkoholu v krvi. Experiment začíná dosažením a udržením dané hodnoty po celý den. To se zdá být skvělé, protože se všem začne lépe dařit. Když se jim tak parádně daří, řeknou si, že by to snad bylo ještě lepší, kdyby se nedrželi na 0,5 ‰, ale zkusili to s vyšší hodnotou. Tento krok však nebyl tak slavný, protože do této chvíle byl pro ně alkohol zprostředkovatelem lepšího pohledu na svět, teď se však z učitelů stali permanentní opilci. Dobrodružství ale nekončí – další část experimentu nespočívá v dosažení vyšší hranice, ale oproštění se od hranic. To se jim ovšem šeredně vymstí. To, že jsem na začátku říkala, že se tento film vymyká a není tak depresivní, je výrok, za kterým si stojím. Přes nemilé situace je film komedií a má šťastný konec... částečně. **AnRö**

DRDS
Dismanův rozhlasový
dětský soubor

Připravili: Anežka Rösslerová,
Prokop Holiš, Alex Mojžíš,
Maruška Rösslerová, Anežka
Novotná, Kristýna Folprechtová,

Anežka Šubrtová, Damian Tembo, Josef Kaňka, Jana
Franková, Magdalena Martinovská, foto: Anna Doležalová